

Vestland fylkeskommune
Postboks 7900
5020 BERGEN

Arkoconsult AS
Postboks 103
5291 Valestrandsfossen
Telefon: 56 39 00 03
E-post: post@arkoconsult.no
www.arkoconsult.no

Deres ref:

Vår ref:
Inge A. Johannessen

Dato:
16.11.2020

KLAGE – SØKNAD OM ØKT BRUK AV FYLKESKOMMUNAL AVKJØRSEL – GBNR. 42/169 I ØYGARDEN KOMMUNE

1. Saksforhold:

I forbindelse med søknad om tillatelse til å bygge en ny enebolig med utleiedel på gnr. 42, bnr. 169 i Øygarden kommune, ble det søkt om tillatelse til økt bruk av avkjørsel fra privat vei, Skrubbenesvegen, til fylkesvei FV 5286 Brattholmen.

Søknad ble sendt elektronisk i Statens vegvesens søknadsapplikasjon i mai 2020. Av uvisse grunner ble ikke denne registrert, og en valgte derfor å sende inn ny søknad i oktober 2020.

Den 03.11.2020 fattet Vestland fylkeskommune avslag (ref. 2020/74141-2). Avslaget ble hovedsakelig begrunnet med at avkjørselen ikke holder god nok teknisk standard til å forsvare økt bruk. Det vises til at avkjørselen ikke er opparbeidet i tråd med gjeldende reguleringsplan. Det vises også til at overvannsproblematikken ikke er løst og at det ikke er opparbeidet fortau langs avkjørselens østlige side.

Tiltakshaver (heretter klager) er ikke enig i avslaget og fylkeskommunens vedtak påklages herved.

Etter forvaltningslovens § 28 er klagefristen tre uker fra vedtak er mottatt. Klagefristen er således overholdt.

2. Våre merknader til klagen:

2.1 Plansituasjonen:

Den aktuelle avkjørselen inngår i reguleringsplan for Hesthagen, tidligere Fjell kommune, planid. 20060051, vedtatt 24.11.2011. Reguleringsplanens formål er å legge til rette for nye boliger, samtidig som det er krav til at avkjørsel skal være opparbeidet i tråd med rekkefølgekrav i planen.

Det omsøkte tiltak er underlagt annen reguleringsplan, nemlig en eldre reguleringsplan for Skrubbenestet, planid. 19930006. Tomten ligger i formål frittliggende småhus. Således er tiltaket som utløser behov for økt bruk av avkjørsel ikke omfattet av samme plan som selve avkjørselen.

Det følger av reguleringsbestemmelsenes § 2.3.3 i reguleringsplan for Hesthagen, at det ikke er rekkefølgekrav knyttet til opparbeidelse av fortau langs avkjørselens østlige side. En har i planen således vurdert spørsmål knyttet opparbeidelse av avkjørselen og funnet at det ikke er hensiktsmessig eller nødvendig å stille særskilt krav om dette i forbindelse med tiltakene innen planområdet.

Vi stiller derfor spørsmål ved rimeligheten i å kreve dagens avkjørsel oppgradert alene av den grunn at det skal opprettes én ny boenhet i et område som ikke er omfattet av den aktuelle reguleringsplan. Vilkår og bestemmelser som ligger til en reguleringsplan, herunder rekkefølgebestemmelser knyttet til opparbeidelse av infrastruktur, kan kun gjøres gjeldende innenfor planens grenser. Disse er å anse som juridisk bindende. For andre tiltak vil evt. andre planer måtte gjøres gjeldende dersom disse har bestemmelser som kan anses relevante. Avkjørsel fra FV 5286 er underlagt reguleringsplan for Hesthagen. Det omsøkte tiltak er omfattet av annen reguleringsplan, for Skrubbeneset. Sistnevnte plan har ingen bestemmelser knyttet til oppgradering av avkjørsel til fylkesvei. Således kan det ikke med hjemmel i reguleringsplan kreves at klager påtar seg kostnad med oppgradering av avkjørselen i forbindelse med tiltak på sin eiendom, da denne ikke omfattes av planen.

Det er således ikke hjemmel til å avslå søknaden med henvisning til reguleringsplan, når fylkeskommunen viser til at avkjørselen ikke er tilfredsstillende opparbeidet.

Det kan heller ikke vises til de faktiske forhold knyttet til plassering av sperrestein der det skulle være opparbeidet fortau. Dette er en forsømmelse som utelukkende kan relateres til omsøkte byggetiltak innen planområdet for Hesthagen. I den grad det er mangler knyttet til denne opparbeidelsen, må dette knyttes til de relevante byggesakene. Kravet kan ikke pålegges klager.

2.2 Avkjørselens standard:

Fylkeskommunen har ellers vist til sin rolle som forvalter av trafikkikkerhet, uavhengig av forholdet til reguleringsplanene. Det vises til at avkjørselen uansett ikke holder god nok standard, og at det av den grunn vil være fare for liv og helse ved å tillate økt bruk. Ved denne vurderingen er ikke rekkefølgekrav i plan relevant, men mer overordnede samfunnsmessige hensyn knyttet til trafikkikkerhet.

Det er ikke vanskelig å være enig i myndighetenes nullvisjon knyttet til antall skadde i trafikken. Oppgradering av eksisterende avkjørsler til et nivå som i størst mulig grad forebygger uhell, er en viktig del av arbeidet for å nå denne målsettingen.

Når det gjelder denne konkrete saken, kan vi imidlertid ikke se at det å tillate økt bruk for én enkelt boenhet innenfor et så stort område som Skrubbenesvegen omfatter, vil føre til noen særlig endring i risikobildet. Med det antall enheter som bruker veien i dag, vil det å tillate én enkelt bruker til i realiteten ikke være en merkbar endring. I denne forbindelse vises det til at det er rundt 70 boenheter/brukere av Skrubbenesvegen og Svartamyra. En tilføyelse av en enkelt boenhet, vil medføre en trafikal økning på rundt 1,5% gjennomsnittlig trafikk i krysset.

Hjemmelshaver til gbnr. 42/169 (klager) bor selv på Skrubbeneset, samboer er født og oppvokst samme sted. Det omtalte vegkrysset benyttes daglig, og krysset oppleves etter ombyggingen i 2015 som oversiktlig med gode siktlinjer. Fortau er sammenhengende langs ene siden av Skrubbenesvegen fra Hesthagen til fylkesvegen i retning mot barneskolen, det er ingen fortau langs fylkesvegen verken østover eller vestover.

Videre må det anføres at i den grad avkjørselen etter fylkeskommunens oppfatning utgjør en trafikksikkerhetsrisiko, må myndighetene selv, sammen med tiltakshavere innen planområdet, være nærmest til å bære ansvaret for å utbedre krysset i tråd med offentligrettslige krav.

I tillegg kommer at avkjørselen, selv om den går inn til privat vei, er åpen for alminnelig ferdsel. Den faktiske bruken vil i praksis være større enn det antall fastboende skulle tilsi. Den vil også kunne knyttes til personer som ikke har fast bopel i området, som f. eks. tilfeldig forbikjørende, «dagsturister» eller andre som ønsker å dra nytte av områdets egnethet for friluftsliv og fiskemuligheter. Det er således ikke mulig å styre antall brukere av avkjørselen slik fylkeskommunen med sitt vedtak forutsetter. Disse forhold taler i retning av at en bør tillate den marginale endring i faktisk bruk som klagers tiltak innebærer.

3. Likebehandlingsprinsippet:

Et sentralt forvaltningsrettslig prinsipp, er at like tilfeller skal behandles likt. Formålet er å skape ro og forutsigbarhet for borgerne overfor myndighetene og ikke minst skape den nødvendige tillit til den offentlige forvaltning som myndighetsutøver.

I denne saken betyr det at klagers søknad om økt bruk av avkjørsel bør innvilges, på lik linje med andre saker i området.

Vi kan i denne forbindelse vise til eldre byggesak i Fjell kommune som gjelder søknad om ny bolig i Skrubbenesvegen 58A (gbnr. 42/61). I denne saken ble det reist spørsmål til Fjell kommune om behovet for å omsøke økt bruk av avkjørsel til fylkesvei. Kommunens svar til dette var at det ikke var nødvendig da en søknad om ny bolig var i tråd med gjeldende reguleringsplan (for Skrubbeneset). Saken ble av den grunn aldri forelagt Statens vegvesen som var veimyndighet på tidspunktet. Det sentrale poenget her, er at kommunen la til grunn at det ikke var noen konkret øvre grense for samlet bruk av avkjørselen og motsetningsvis at det ikke var knyttet rekkefølgekrav til avkjørsel i gjeldende reguleringsplan. Synspunktet synes å være at dersom et tiltak er i tråd med plan bør det tillates.

Uttalelsen fra kommunen vedlegges klagen – VEDLEGG 1.

Det må også bemerkes at det aldri har vært tale om noen storstilt utbygging i området, og at referansesaken, på samme måte som vår sak, gjelder utbygging av eiendom som langt på vei må anses som en resttomt.

Likebehandlingsprinsippet taler derfor for at gbnr. 62/169 innvilges bruk av avkjørselen.

Avslutningsvis under dette punkt, må det også bemerkes at det neppe er noen fare for presedens. Både referansesaken og vår sak gjelder som nevnt resttomter i et tilnærmet ferdig utbygget område. Fylkeskommunen løper således ingen risiko ved å tillate økt bruk for én enkelt boenhet i denne saken.

4. Konklusjon:

Basert på ovennevnte argumentasjon, må vedtaket omgjøres, slik at det gis godkjenning for økt bruk for én ny boenhet, ved gbnr. 42/169 i Øygarden kommune.

Med vennlig hilsen

Inge A. Johannessen
Jurist, Byggesak

Direkte: +47 56390003 | Mobil: +47 97019880

Epost: inge@arkoconsult.no

